

[Hölge.]

om, er jo gensidige i en frihandelsverden. Det kan nok være rigtigt, at nogle af de subsidier, der kommer herfra, kommer nogen til gode i et andet land, men som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, gør de det også den anden vej, og sådan må det altså være, så længe vi skal leve med disse ting.

Til hr. Ole Olsen, der gerne ville vide, hvad vi mente om en indskrænkning af skibsværftsindustrien: ja, der er vel ikke andet at sige til det spørgsmål, end at det kan vi da sagtens blive nødt til; når en, skal vi kalde det halvt nationaliseret nation som Sverige bliver nødt til at indskrænke sin værftsindustri med $\frac{1}{3}$ af arbejdsstyrken, hvad skulle så få nogen til at tro, at ikke det samme kunne blive tilfældet her i Danmark? Og ville det ikke være meget fornuftigere, om vi i dette land satsede på de industrier, der virkelig var givtige for landet, f. eks. industrier som elektronik o. lign., at vi satsede på omskoling af disse arbejdere? Hr. Ole Olsen ved formodentlig godt, at vi under septemberforliget fremsatte et støtteforslag til arbejdsgivere med henblik på omskoling af arbejdere, noget, der ville blive til gavn både for arbejdere og arbejdsgivere, for at få folk væk fra de tabgivende industrier og over i overskudsindustriene. Vi skal her i Danmark jo ikke leve på de tunge industrier, hvor arbejdskraften i andre lande vitterligen er billigere end i dette land; vi skal leve på vores højtudviklede arbejdskraft som f. eks. i elektronikindustrien.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ole Olsen) (SF):

Jeg har to korte bemærkninger. Den første er til hr. Hölge. Det er en tak; nu erkendte hr. Hölge endelig, at fremskridtspartiet simpelt hen har solgt skibsværftsindustrien. Det havde været ærligere tale at sige det direkte i stedet for det, som blev sagt i hr. Hölges første indlæg.

Det andet er til hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg kan ikke forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard kan sige, at udlandet vil reagere, hvis vi foretager en så beskeden ting. Den 18. februar fik jeg at vide fra handelsministeren heroppefra, at f. eks. Italien har indført nye subsidier. Jeg tror ikke på, at

udlandet vil reagere skarpt, fordi et lille land som Danmark gør noget sådant, det ville være helt eventyrligt, om det eneste land, man reagerede over for, var Danmark.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Enhver har jo lov til at tro, hvad han vil, men jeg vil på det kraftigste advare mod at bygge vor økonomiske eksistens på tro.

(Kort bemærkning).

Hölge (FP):

Lige et øjeblik syntes det, som om vi var begyndt at tale om noget andet end det, vi oprindeligt startede med. Det forekom mig, nogle var begyndt at tale om, at dette beslutningsforslag gik ud på en indskrænkning i subsidier. Det er der faktisk ikke tale om, der er tale om diskriminering af subsidier, hvilket er noget ganske andet.

I øvrigt vil jeg meget nødig lægges ord i munden, som jeg ikke har sagt og ikke mener. Jeg har bestemt ingen lyst til at skulle medvirke til at indskrænke arbejdsstyrken i dansk skibsværftsindustri. Jeg siger bare, at det kan Danmark sandelig meget nemt blive nødt til, og at det måske kunne betale sig for dette land at gøre noget for at omskole sin arbejdskraft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte [af Freddy Madsen m. fl.].

(Lovforslag nr. 215. Fremsat 10/2 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.